

“we hebben geen tijd mijnheer”

Frans Vandueren

tekeningen: Chrit Rousseau

is een uitgave van 3mPublishing nv

© 3mPublishing, Eikendreef 21 - 2390 Malle
tel. + 32 3 385 92 78 - info@3mPublishing.be

ISBN 978-90-78715-08-5

D/2008/11.071/1

NUR 740/907/930/944/949

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur of de uitgever.

TEN GELEIDE	
VOORWOORD	
KOSMISCHE REALITEIT	
De aarde leeft	16
Baden in een magnetisch veld	17
Levend water	19
Luchtionen zijn essentieel voor de gezondheid	24
ALLES IS ENERGIE	
Snelheden om bij stil te staan	27
Invloeden uit het heelal	30
Natuurlijke wegen, wegen van de natuur	32
De mieren wijzen de weg	32
De elektromagnetische mens	38
OPWARMING DOOR ONTGINNING	
Onherroepelijke uitputting van grondstoffen	45
Hele meren per dag	46
Ontginning oorzaak nummer één van opwarming	47
Steeds meer alarmklokken	50
De aarde is er voor de mensen, niet van de mensen	51
Geen weg meer terug?	52
DE GE-AARDHEID VAN EEN GEBIED	
We leven op de aarde	58
Wooncultuur, uiting van streekeigenheid	59
Iedereen architect	61
GEZOND WONEN EN BOUWEN	
De bodem is het fundament voor een gezonde woning	65
Ziek worden in een gezonde woning	68
Energie sparen door oriëntatie van de woning	69
Vormen en kleuren	70
Bouwmaterialen	72
TECHNIEKEN IN DE WONING	
We isoleren ons ziek	73
Vocht en ventilatie	75
ELEKTROSMOG: EEN MOGELIJKE SLUIPMOORDENAAR	
Vervuiling door elektromagnetische straling	80
Gevolgen van elektrosmog	81
Praktische remedies	82
Wachten op het beleid	84
GEZOND SLAPEN	
Energie ontladen	86
Het bed op de juiste plaats	87
Kinderen en gezond slapen	88
SAMEN-LEVEN IN HARMONIE	
Samen wonen	91
Natuurwetten rekenen af met de industriële revolutie	98
Just in time	100
Verdoken armoede	103
Nieuw tijdperk	104
SLOTBESCHOUWINGEN	
LITERATUURLIJST	

TEN GELEIDE

De droom van een tedere rebel

Voor dit boek moeten we dringend tijd nemen. Ook al lijkt de titel het tegendeel te suggereren. 'We hebben geen tijd, Mijnheer'. Ik ken de auteur en zijn ideeën al meer dan dertig jaar en toch was het schrikken toen ik het manuscript las. Frans Vandueren blijft de vinger op de wonde leggen. Een zee van tijd heeft onze planeet Aarde nodig gehad om te ontstaan en te evolueren tot een perfect radertje dat feilloos meedraait in de eindeloze kosmos. Toen ontstond de mens. Hij slaagde erin om in amper enkele denkbeeldige seconden van de eeuwigheid zijn thuis aan de rand van de afgrond te brengen. Zonder inzicht en toekomstvisie roven we de aarde leeg aan een hallucinant hoog tempo en ontredderen we de oer-harmonie. En dat laat zo zijn sporen na op onze gezondheid en op de biotoop waarin we ons aardse bestaan doorbrengen.

Frans Vandueren zag als jonge ontwerper al in dat gezondheid en welzijn heel nauw verbonden zijn met de plaats waar je woont. Hij onderzocht duizenden woningen om telkens bevestigd te zien wat hij al lang intuïtief had aan gevoeld en gevreesd: er is een duidelijke correlatie tussen ziektes en wonen op een ongezonde plaats. Bijna dertig jaar geleden schreef hij zijn bevindingen neer in een ophefmakend boek 'De mieren wijzen de weg'. Toen al spoorde hij zijn lezers én de beleidsverantwoordelijkheden aan om eindelijk meer respect op te brengen voor de wetten van de natuur. We moeten snel afrekenen met eeuwen 'urbanistische' beschaving en terugkeren naar harmonie, stelde hij.

En dat natuurlijke evenwicht begint in de eigen woning, in het dorp erom heen en verder. Collega Hugo Camps schreef in het voorwoord van 'De mieren wijzen de weg' terecht: 'Maar het is hem om veel meer te doen dan om een kwalitatieve wooncultuur met respect voor de oerkrachten van de aarde en de kosmos. Het einddoel ligt verder dan een gezond huis met materialen en bekleding die de mens ontzien en niet omgekeerd. Vandueren zoekt naar een nieuw archetype voor de samenleving waarin naast het bucolisch herstel ook de sociologische harmonie een revival maakt. Samenleven in complementaire wijsheden en dus door alle generaties heen ...'

We leven nu in een nieuw millennium, maar zijn nog niet tot inzicht en inkeer gekomen. Frans Vandueren is in alle bescheidenheid blijven werken aan zijn droom: wonen en leven in harmonie. Hij is geen anarchist, geen beeldenstormer of man die met wapengekletter de wereld wil verbeteren. Hij is ook geen goeroe of heilsbrenger, maar wel een tedere rebel, die niet beschaamd is om te huilen als de onmacht om mensen tot inzicht te brengen aan zijn ziel knaagt en hij zich alleen en onbegrepen voelt.

In de eeuwenoude Herkenrodehoeve van Opheers in Haspengouw woont en werkt hij in harmonie met zijn drie zonen en hun families. Hij voelt zich nog veel te jong en te gemotiveerd om te gaan rusten. Er is immers nog veel werk voor de boeg. De rebel is gebleven, maar hij is ook een wijze, lieve 'pater familias' geworden die zijn kleinkinderen op schoot neemt en ze leert hoe mooi de natuur in elkaar zit. Al vertellend tekent en kleurt hij zijn verhalen vol wijsheden en hoop. Ik raad iedereen aan om dit boek te lezen en zo naar hem te luisteren. Dan vinden we hopelijk nog de tijd om het tij te doen keren.

Luc Cops
journalist

VOORWOORD

Met gezond leven bedoelen de meeste onder ons gezond eten, gezond bewegen, gezond werken en gezond slapen. Maar over het ontstaan van aandoeningen en dikwijls dodelijke ziektes door de invloed van een ongezonde woning is bij de bevolking maar ook bij de beleidsverantwoordelijken helaas nog zeer weinig geweten.

Dit boek is het resultaat van vele jaren kennis, onderzoek, ervaringen en studiewerk vanuit mijn intuïtief aanvoelen. Als ontwerper-interieurarchitect heb ik een paar duizend woningen gecreëerd, verbouwd en ingericht. Hoe meer ik met deze materie bezig was hoe meer ik de zekerheid kreeg dat waar en hoe we wonen invloed heeft op ons bestaan, ons lichaam en onze geest.

Oriëntatie, inval van zonlicht, kleuren, geluiden, vormen, maar ook meubelen en allerlei elektrische toestellen hebben een belangrijke invloed op ons doen en laten. Ik heb vastgesteld dat er een correlatie is tussen het ontstaan van ziektes en de invloeden van de plaats waar we verblijven, waar we werken en in het bijzonder waar we slapen. Dat de woning een grote invloed heeft op onze levenskwaliteit en dus op ons welzijn is voor mij altijd duidelijk geweest. Ik heb het jarenlang beroepshalve ervaren. Maar dat een woning ook een zo directe impact heeft op onze gezondheid leek mij aanvankelijk niet zo evident.

Ik had er niet echt over nagedacht. Tot ik op een dag toevallig tot nieuwe inzichten kwam. Ik leerde bij een zwaar zieke vriend twee professoren en een ervaren radiëstesist kennen. Zij deden bij hem een onderzoek naar stralingen uit de aardbodem, de zogenaamde bio-elektromagnetische storingen, zoals ze mij vertelden.

De invloeden van deze stralingen konden volgens hen wel eens de oorzaak van de ziekte van mijn vriend zijn. Dat ze alleen maar konden gemeten en waargenomen worden door middel van een wichelroede maakte hun vermoeden in mijn ogen ongeloofwaardig. Pure kwakzalverij, dacht ik. Maar in korte tijd leerden deze heren mij, de ongelovige Thomas die ik was, bewust worden van de correlatie tussen de aanwezigheid van stralingen en de gezondheid van de mens. Het resultaat was verrassend.

Jarenlang ben ik samen met ervaren radiëstesisten zo'n 3000 woningen gaan onderzoeken. Het totaal onverwachte, maar ook het meest boeiende voor mij was dat de storingen of invloeden die we waarnamen en in kaart brachten, vaak overeenkwamen met plaatsen die ik bij mijn ontwerpen altijd intuïtief en dus via mijn natuurlijk onderbewustzijn had vermeden. Echter zonder dat ik me toen bewust was van mogelijk schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de bewoners.

Met mijn nieuwe inzichten en de informatie over mijn bevindingen reisde ik voor verder onderzoek naar o.a. Griekenland, Sardinië, Bagdad, Hong Kong, Singapore, Japan, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Italië en Finland. Op uitnodiging mocht ik zelfs onderzoek doen in Vaticaanstad. De resultaten van mijn speurtochten bevestigden opnieuw waarvan ik meer dan ooit overtuigd was: de invloed van de plaats waar en hoe we wonen en werken op onze levenskwaliteit. In Finland, maar vooral in het noorden van dit uitgestrekte land, in Lapland, werd in die tijd veel rekening gehouden met de invloeden van stralingen en bouwmaterialen.

len. Ik ontmoette er een beroemde politicus die meer dan 9000 woningen onderzocht had en me sterkte in mijn eigen overtuiging.

Op grond van mijn onderzoeken en ervaringen in het buitenland probeerde ik mijn visie en bijkomende inzichten duidelijk te formuleren met behulp van nauwkeurig genoteerde metingen en door mij gemaakte tekeningen. Zij vormden de grondstof voor mijn boek 'De mieren wijzen de weg'.

Ik vroeg met heel veel aandrang en niet zonder emotie aandacht voor wat ik toen de 'inmiddels vergeten of verdruchte erfenis van Moeder Aarde' noemde. Mijn boek is nog steeds een heftig pleidooi voor een kosmisch eerherstel en een harmonie tussen mens, natuur en cultuur. De mens – wij met zijn allen dus – is er immers in geslaagd om de aarde, die na haar ontstaan als onze harmonieuze thuis was bedoeld, grondig te verstoren.

Het enthousiasme van de lezers was voor mij een aansporing om mijn onderzoekswerk verder te zetten en mijn kennis en ervaringen nog meer bekend te maken. Samen met mijn zonen en hun partners en de vele medewerkers, vrienden en klanten, die met mij in een harmonieus bestaan geloven, blijf ik voort ijveren om mensen bewust te doen inzien dat ze ziektes en veel leed kunnen voorkomen als ze bereid zijn om gezond te bouwen en te wonen.

De mens maakt veel te veel wetten zonder rekening te houden met de natuurwetten. Het begint al met de keuze van de plaats waar hij wil wonen en de wijze waarop hij zijn woning bouwt en inricht. Ook daarvoor waarschuwde ik in mijn eerste boek. Ik heb me sindsdien niet moedeloos naast de weg neergezet, maar heb mijn onderzoek naar de correlaties tussen ongezond wonen en ziektes blijven verder zetten.

Met dit boek wil ik mijn opgedane kennis en inzichten met u delen en opnieuw een bijdrage leveren tot een grotere bewustwording om gezond te leven door gezond te wonen. Het is een bewust vervolg op 'De mieren wijzen de weg'

omdat de tijd genadeloos voort blijft tikken. Daarom heb ik het de titel 'We hebben geen tijd Mijnheer!' gegeven. Dit werk is geen onheilsboodschap, maar een bewuste waarschuwing, niet in het minst aan het adres van de vele 'Mijnheren' (het kunnen uiteraard ook 'Dames' zijn) die in onze samenleving verantwoordelijkheid dragen.

Sinds de publicatie van 'De mieren wijzen de weg' heeft de wereld aan een hels ritme verder gedraaid. Een nieuwe generatie maakt zich op. De ontwikkeling van de technologie is niet te stuiten.

Maar we moeten opnieuw aanvoelen en beseffen dat we de wetten van de natuur niet kunnen blijven negeren onder het mom van wetenschap en vooruitgang. We moeten ons kunnen thuis voelen in onze streekeigen leefwereld. Deze begint in onze woning. En dat lijkt niet altijd even evident. We investeren miljarden euro's in ons milieu, maar helaas slechts tot aan onze voordeur.

Terwijl achter die voordeur pas de grootste milieuproblemen schuil gaan: magnetisme, elektrosmog, gebrek of overvloed aan zonlicht, slechte oriëntatie, ongezonde invloeden van bouwmaterialen en isolatie, enz., zijn de oorzaak van het ontstaan van vele ziektes en problemen.

Gezond leven en wonen zal in de toekomst een belangrijke sociale en economische meerwaarde kunnen betekenen voor onze samenleving.

Dag en nacht ontginnen, verwerken, verplaatsen en verbruiken we over heel de wereld miljarden tonnen grondstoffen en producten. We kunnen niet langer ongestraft de natuurlijke wordingsprocessen van de aarde blijven verstoren.

De meest fundamentele drijfveer achter deze waanzin is de zinloze productie- en consumptiedrang en de daaruit voortvloeiende wereldhandel. De gevolgen zijn nu al niet meer in te schatten.

Gedurende miljarden jaren zijn er immers door een verscheidenheid van invloeden rond de kern van de aarde allerlei soorten lagen ontstaan.

Zij bepalen mede onze streekeigenheid en ge-aardheid. Ze hebben invloed op alles wat groeit en leeft op de aarde. We mogen de aardlagen niet langer blijven leegplunderen zonder enige visie op natuurlijke wetmatigheden. Eén voorbeeld: we kunnen niet ongestraft aardolie blijven oppompen. Deze olie heeft zich tijdens de vele miljoenen jaren durende evolutie gevormd als een noodzakelijke isolatielaag die alle leven op aarde mogelijk maakt en onze zo ingenieus en harmonisch gestructureerde planeet feilloos laat meedraaien in de kosmos.

We hebben momenteel de mond vol over de opwarming van de aarde en de verrassende wijzigingen in het klimaat. Men blijft erop hameren dat de voornaamste oorzaak van dit fenomeen de verbranding van deze fossiele brandstoffen is en de daaruit voortvloeiende uitstoot van koolstofdioxide. Men vergeet echter de eerste en allerbelangrijkste oorzaak: de ontginning zelf van olie, steenkool, aardgas, ...

Stop die waanzin.

Dan herstelt ons milieu, onze natuurlijke biotoop, zichzelf "ongestoord" in zijn eigen natuurlijk en fragiel evenwicht.

Frans Vandueren